

РЕШЕНИЕ

№ 28

гр. П., 04.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., IV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Явор Пл. Томов

при участието на секретаря М.Й.А.
като разгледа докладваното от Явор Пл. Томов Административно наказателно дело № 20223520200046 по описа за 2022 година

Административнонаказателното производство по чл.59 и сл. от ЗАНН е образувано по жалба на **П.Л. П. П.** от гр.П., против електронен фиш за налагане на глоба серия ****, издаден от ОДМВР гр.Т., с който и на основание чл.189,ал.4, вр. с чл.182,ал.1,т.5 от ЗДвП му е наложено административно наказание ГЛОБА в размер на 600 лв. /шестотин лева/ за това, че „на 05.11.2020 г., в 09.57 ч., в Област Т., в Община П.,с.Л., ул.“Ст.Георгиев“ до фирма „***“ в близост до кръстовище с ул. “**“, с посока на движение към Р.. При въведено ограничение на скоростта за населено място от 50км/ч и приспаднат толеранс -3 км/ч, е управлявал МПС – л.а.”Ауди А3“ с рег.№ *** със скорост 95 км/ч. Превишена стойност на скоростта 45 км/ч.” - **нарушение по чл.21,ал.1 от ЗДвП.**

В жалбата се оспорва изцяло извършеното нарушение като се твърди, че в законоустановения срок е била представена декларация по чл.189,ал.5 от ЗДвП, в която е посочено лицето управлявало автомобила в деня на неговото заснемане. Тъй като това лице междувременно е починало жалбоподателят не е могъл да представи неговото СУМПС, поради което счита, че издаденият електронен фиш за незаконосъобразен. В с.з. жалбоподателят се явява лично, поддържа жалбата на заявените основания и моли ЕФ да бъде отменен.

Ответникът по жалбата – ОДМВР Т., редовно уведомен, не изпраща представител в с.з., ангажира писмено становище по жалбата изготвено от гл.ю.к Л.Василева, в което се сочи, че жалбата е неоснователна. Моли същата да бъде оставена без уважение, претендират се разноси по реда на чл.63, ал.5 от ЗАНН.

Районна прокуратура Т., ТО П., редовно уведомени съгл.чл.62 от ЗАНН, не изпращат представител в с.з.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Жалбата е подадена в срока и по реда на чл.59 от ЗАНН и е процесуално допустима. С

електронен фиш серия **** издаден от ОДМВР гр. Т., жалбоподателят П. е бил санкциониран за нарушение по чл.21,ал.1 от ЗДвП, за това, че „на 05.11.2020 г., в 09.57 ч., в Област Т., в Община П.,с.Л., ул.“Ст.Георгиев“ до фирма „***“ в близост до кръстовище с ул.“***“, с посока на движение към Р.. При въведено ограничение на скоростта за населено място от 50км/ч и приспаднат толеранс -3 км/ч, е управлявал МПС – л.а.”Ауди А3“ с рег.№ *** със скорост 95 км/ч. Превишена стойност на скоростта 45 км/ч.“Нарушението е заснето с АТС № **. Приложена е и снимка /на л.26/, на която в 09:57:57 ч., на 05.11.2020 г., е заснет л.а. марка "Ауди" с рег.№ ***, в локация с GPS координати: 43.43270/26.36043, както и е отразено, че максимално допустимата скорост на движение в населеното място е 50 км/ч, а измерената /засечена/ скорост е 98 км/ч. Приложени са и доказателства за одобряване на типа средство за измерване – мобилна система за видеоконтрол “TFR-1M” /ведно с методически указания относно реда за обработка, съставяне и отчет на ЕФ за нарушения установени с АТСС/, от които е видно, че същата съответства на одобрения тип, както и Протокол за използване на същото техническо средство, удостоверяващо мястото на позиционирането му в деня на проверката.

В съответствие с разпоредбата на чл.189,ал.5 ЗДвП електронният фиш бил изпратен, респ. получен лично от нарушителя на 03.02.2022 г. /разписка л.7/, който в законоустановеният срок представил декларация /приложена л.31/, в която посочил, че към момента на заснемане на л.а. по нарушението от 05.11.2020 г. е бил управляван от лицето Л.Г.А. от гр.Р. притежаваща СУМПС № 284074820, което обаче не представил. По преписката е приложен и акт № 0052 на лицето Л.Г.А. /л.32/, удостоверяващ нейната смърт на 10.02.2021 г. в гр.П. По представената от П. декларация била извършена проверка, която завършила със становище от РУ П. /приложено, л.33/, в което било посочено, че лицето Л.Г.А. е починало на 10.02.2021 г., но тъй като към декларацията не е приложено копие от нейното СУМПС, първоначално издаденият ЕФ не може да бъде анулиран. В хода на съдебното дирене съдът служебно изиска от РУ Р. справка относно статута на СУМПС на починалата Л.Г.А., като видно от полученият отговор /л.15/ същата приживе е притежавала СУМПС № 284074820, което е обявено за невалидно от ОДМВР Р. на 10.02.2021 г. поради смъртта на лицето.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът намери,че **жалбата е ОСНОВАТЕЛНА**, като констатира, че в производството по ангажиране административнонаказателната отговорност на нарушителя /той и собственик на процесния автомобил/ е допуснато съществено нарушение на материалния закон, като жалбоподателят ПЛ. П. П. е санкциониран за нарушение, което не е извършил.

По делото не е спорно, че нарушението е констатирано на 05.11.2020 г., а издаденият ЕФ серия **** е връчен лично на жалбоподателя на 03.02.2022 г., когато е попълнил и декларация по чл.189,ал.5 от ЗДвП, като лицето Л.Г.А. посочено от него като извършител на нарушението е починало на 10.02.2021 г. Съгласно разпоредбата на [чл.189,ал.5 изр. второ от ЗДвП](#) копие на СУМПС се представя в съответната териториална структура на МВР, заедно с декларацията с данни за лицето, извършило нарушението, което следва да стане в 14-дневен срок от връчване на ЕФ. Преди връчването на ЕФ на собственика на автомобила, с който е извършено нарушението, от същият не може да се очаква да знае, че с превозното средство е извършено подобно нарушение, а още по-малко да се очаква той вече да е обезпечил доказателства за авторството на нарушението, като предарително се е снабдил с копие на СУМПС на извършилия нарушението водач. При установената в хода на административнонаказателната преписка хронология, тезата на П., че Л.Г.А. е управлявала л.а. при заснемането му на 05.11.2020 г. е неопровержима, предвид липсата

на възможност за събиране на други доказателства. Съдът намира за необходимо да отбележи, че с продължителното си бездействие административнонаказващия орган всъщност сам е допринесъл за наличието на обективна невъзможност да бъде установен и наказан действителния автор на нарушението. Това е така, защото нарушението е заснето с АТСС на 05.11.2020 г., а ЕФ серия *** е издаден на 27.11.2020 г. /справка л.27/ и връчен на нарушителя П. едва на 03.02.2022 г. През този период от време – на 10.02.2021 г. е починало лицето, посочено в декларацията по чл.189,ал.5 от ЗДвП като извършител на нарушението. След като Л.Г.А. е починала, то жалбоподателят П. е бил в обективна невъзможност да представи копие от нейното СУМПС и то невъзможност, която се дължи на законови пречки.

Така, съгласно чл.1,ал.5,т. 2 от ЗБЛД СУМПС е български личен документ, който при смърт на своя притежател, съгласно чл.10,ал.1,т.1 от ЗБЛД подлежи на предаване на органа, който го е издал. От друга страна, разпоредбата на [чл.51,ал.1 от ЗБЛД](#) предвижда, че СУМПС се издава от органите на МВР на лица при условие и по ред, определени с акт на МС, в случая такъв се явява Правилника за издаване на българските лични документи, Обн.,ДВ, бр.12/2010 г. Според чл.33,ал.1, изр. второ от ПИБЛД, СУМПС се издава и подменя въз основа на заявление по образец, съгласно Приложение № 2а, **подадено лично** в звената "Пътна полиция" при ОДМВР по постоянния адрес на заявителя. По аргумент на противното /*Argumentum e contrario*/ именно на административнонаказващия орган /респ. на ОДМВР Р./ следва да е предадено СУМПС след смъртта на лицето, поради което жалбоподателя очевидно не е разполагал с него, за да изготви копие, което да представи ведно с декларацията по чл.189,ал.5 от ЗДвП. Тази разпоредба предоставя възможност на собственика на автомобила да избегне отговорността по [чл.188, ал.1 от ЗДвП](#) за нарушението на правилата за движение, но въвежда изискване писмената декларация да съдържа данни за лицето, извършило нарушението. Под данни по смисъла на [чл.189, ал. 5 от ЗДвП](#) следва да се разбират данни, които позволяват установяване на самоличността на извършителя, доколкото смисълът на разпоредбата е да се установи и санкционира виновно извършилият нарушението водач. В случая подадената от жалбоподателя декларация съдържа не само имената на извършителя, но и номера на неговото СУМПС. Ето защо в случая съдът счита, че непредставянето на копие от СУМПС на Л.Г.А. не е пречка за прилагане на разпоредбата на [чл. 189, ал. 5 пр. последно от ЗДвП](#), тъй като безспорно са представени доказателства за лицето извършител. Следва още веднъж да се обърне особено внимание на това, че в случая непредставянето на СУМПС от страна на жалбоподателя е по обективна причина, каквато несъмнено се явява смъртта на лицето, посочено в декларацията като нарушител. Очевидно е от съдържанието на законовия текст, че изискването за представяне на копие от СУМПС с декларацията е задължително, доколкото има значение на удостоверяване обстоятелството, че собственикът е предоставил автомобила си на правоспособно лице. Според настоящия съдебен състав непредставянето на СУМПС може да се дължи на различни причини. Например СУМПС да е било временно отнето със заповед за прилагане на ПАМ или да е било изгубено или унищожено или пък лицето категорично да не го представя, като това не съставлява обстоятелство, което да доведе до невъзможност да се обори законовата презумпция. Вярно е, че редът за анулиране на издаден вече Електронен фиш е специален и не вмения задължения за наказващия орган да събира допълнителни доказателства, но пък е вярно и това, че дали дадено лице притежава или не и какво СУМПС е информация, служебно известна на АНО. Ето защо съдът приема, че независимо, че жалбоподателя П.П. не е изпълнил стриктно процедурата по [чл.189,ал. 5 от ЗДвП](#), на същият не е следвало на такова формално основание да се отказват последиците на тази процедура, доколкото той е оспорил по надлежен ред авторството на нарушението и е конкретизирал с достатъчно индивидуализиращи белези в декларацията си кой

всъщност е автора на извършеното нарушение. Безспорно в конкретния случай жалбоподателя се явява несправедливо наказан за нарушение, което е декларирал по предвидения от закона ред и под страх от наказателна отговорност, че не е извършил.

Предвид изложеното по-горе, съдът намери, че в съдебното дирене не са събрани убедителни доказателства, от които да бъде направен категоричен правен извод за това, че процесното нарушение е извършено именно от жалбоподателя П.. Поради това издаденият ЕФ се явява незаконосъобразен и следва да бъде отменен поради недоказаност на авторството на вмененото нарушение по чл.21,ал.1 от ЗДвП.

Водим от горното и на основание чл.63, ал. 3,т.1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство серия ****, издаден от ОДМВР гр. Т., с който и на основание чл.189,ал.4,вр. с чл.182,ал.1,т.5 от ЗДвП, на **П.Л. П. П.** от гр.П., ул.“П.В.“№14,ет.3,ап.3, ЕГН-*****, със съдебен адрес гр.П., кв.Н., ул.“****, е наложена ГЛОБА в размер на 600 лв. /шестотин лева/ за нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, пред Търговишки административен съд на основанията предвидени в НПК и по реда на Глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – П.: _____